

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 17.10.2005 62. vuosikerta Numero 3 Sivu 2

Kasvitautilien ja tuholaisten kesä 2005:

Kirvat kurissa, etanoista riesaa

Irmeli Markkula, MTT

Kasvukaudella 2005 korostui viljelykierron ja muokkausmenetelmän merkitys. Lehtilaikkutaudit tekivät pahaa jälkeä viileän alkukesän aikana niillä alueilla, joilla oli tehty kevytmuokkausta eikä viljelykiertoa ollut harjoitettu. Heinäkuun helteet kuitenkin pysäyttivät taudit eikä pahoja ongelmia ollut. Punahomeen ruskettamia yksittäisiä jyviä näkyi silti tähkissä jo varhain. Viljojen kirvoja ei juuri tarvinnut torjua, ja tautien aiheuttamat tuhotkin olivat varsin alueittaisia.

Heinäkuun alkupuolen kuuma ja kuiva sää hillitsi perunaruttoa tehokkaasti. Lehtipoltteen tummia kulmikkaita laikkuja alkoi sen sijaan näkyä kasvustoissa. Heinäkuun lopun ja elokuun kuurosateet kuitenkin vaativat ruttosuojaan jatkuvaa ylläpitoa, ja harrasteviljelijöiden palstat rutto saattoi tuhota muutamassa päivässä. Myös tyvimätää ja varsikuolioita esiintyi paikoin runsaasti.

Marjamailla ongelmia

Mansikka- ja hillanälvikkään toukat pilasivat mansikkasatoa varsinkin kotipuutarhoissa. Torjunnan epäonnistuessa ne tunkeutuivat kypsien marjojen ja kannan väliin ja kaivelivat käytäviä marjan maltoon. Heinäkuun alkupuolen kuiva säätyyppi oli osasyynä toukkien hakeutumiseen juuri kannan alle, mistä niitä oli hyvin vaikea havaita ennen kannan poistamista.

Pihlajanmarjakoin torjuntatarve oli vähäinen. Vuonna 2004 pihlajanmarjoja tuli paljon ja pihlajanmarjakoikanta oli nousussa. Kasvukaudella 2005 pihlajan kukinta oli myös runsasta, eikä omenalla yleisesti esiintynyt runsaan vioituksen riskiä. Omenasadosta tuli sekä määrällisesti että laadullisesti hyvä. Omenakääriäistäkin oli niukasti. Ruventorjunta oli kuitenkin sateiden takia tarpeen pitkään.

Isoa ja pientä etanaa

Tummanruskea ja kookas espanjansiruetana on onnistunut nopeassa tahdissa leviämään taimien, mullan ja pakkaustarvikkeiden mukana lähes koko maahan Helsingistä Ouluun asti. Joissakin paikoin sitä jouduttiin keräämään

pihoilta pois päivittäin. Myös lehtokotilon valloittamissa puutarhoissa kotiloiden poiminta jatkui. Loppukesällä peltoetana ja valepeltoetana kiipesivät paikoin viljojen tähkiin, ja syysviljojen oraatkin olivat vaarassa. Muuta kemiallista keinoa etanoiden torjumiseksi kuin sirote ja kalkki ei toistaiseksi ollut käytettävissä.

Lisätietoja: irmeli.markkula@mtt.fi
puh. (03) 4188 2593

Irmeli Markkula

Peltoetanoista oli loppukesällä paikoin haittaa viljapelloilla.